

Прихована історія сорокового вірша — число вісім

Гора

Jeff Pippenger

2026-04-05

Гора Преображення для Петра відбулася між Панієм і хрестом, а в іншій лінії Петро перебуває між хрещенням Христа на початку Його служіння та часом відразу після тріумфального в'їзду наприкінці Його служіння. Ці три орієнтири — хрещення, гора і завершення тріумфального в'їзду — позначені трьома випадками, коли говорив Небесний Отець. Третій раз у Івана 12 — це коли греки шукали Ісуса. Хрещення — це 9/11, гора — в історії від Панія до недільного закону вірша шістнадцятого. Для Петра це був Паній, потім гора — аж до завершення тріумфального в'їзду, що було безпосередньо перед тим, як Христос мав бути прославлений удруге.

Тепер душа Моя стривожена; і що Мені сказати? Отче, спаси Мене від цієї години; але ж на це Я й прийшов до цієї години. Отче, прослав Ім'я Твоє. І тоді пролунав голос із неба: І прославив, і ще прославлю. Народ же, що стояв і чув, говорив, що то грім був; інші ж казали: Ангел говорив до Нього. Ісус відповів і сказав: Не для Мене був цей голос, але для вас. Нині суд цьому світові; нині князь світу цього буде вигнаний геть. І Я, коли буду піднесений від землі, усіх притягну до Себе. Це ж говорив Він, указуючи, якою смертю мав умерти. John 12:27–33.

Лінія, окреслена Левитом двадцять третьою главою та періодом П'ятидесятниці, має початкову віху з трьох кроків, за якими йдуть п'ять днів, і завершальну віху з тотожними ознаками. Між цими віхами тридцять днів представляють період священників, який закінчується святом сурм. Свято сурм, вознесіння Христа після сорока днів, упродовж яких Він віч-на-віч навчав Своїх учнів після Свого воскресіння, і день викуплення представляють три кроки завершення лінії в Левиті двадцять третьому. За цими трьома кроками йдуть п'ять днів — як до П'ятидесятниці, так і до свята Кучок. Утретє Небесний Отець промовив безпосередньо перед тим, як греки, які представляють тих, що будуть покликані вийти з Вавилону за недільного закону, шукали можливості бути прийнятими Ісусом. Безпосередньо перед недільним законом Ісус вказує на піднесення знамена на хресті. Земля була осяяна Його славою 11/9, і знову буде осяяна за недільного закону.

Кесарія Филипова, тобто Паній, є третьою годиною, а Кесарія Приморська — дев'ятою годиною хреста, коли лунає заклик вийти з Вавилону. Перед хрестом, перебуваючи ще в пророчій історії Панія, Петро знаходиться на горі, але все ще перед завершенням тріумфального в'їзду. Паній триває аж до хреста у шістнадцятому вірші. Петро в Панії перебуває безпосередньо перед триступеневою історією свята сурм, вознесіння та викуплення з двадцять третього розділу книги Левит. Петро перебуває в тридцяти днях особливого наставлення священника.

Симон стає Петром у Панії, і має один крок на горі перед тріумфальним входом. Тріумфальний вхід ілюструє притчу про десятьох дів. Лише п'ятеро входять у шлюб, а п'ять днів між потрійним дороговказом і П'ятидесятницею є початком тріумфального входу. Він починається на святі сурм, але той дороговказ складається з поєднання трьох дороговказів. Як один-єдиний дороговказ, вони ототожнюють напад на Нашвілл зі святом сурм. Вістка Опівнічного крику щойно буде підтверджена, і процесія п'яти мудрих дів розпочинає процес, що веде до смерті, поховання й воскресіння хреста, яким є недільний закон.

Петро перебуває в Панії, коли він виправляє пророцтво про вогняні кулі Нешвілла, і перед тим, як на сповненні цього пророцтва пролунає свято сурм. Він мусить за пророчою необхідністю спершу піти на гору, бо гора була перед тріумфальним входом. Перш ніж Авраам пішов на гору, його ім'я було змінене, і ім'я Петра було змінене в Панії, перш ніж він пішов на гору. Гора є для Петра випробуванням перед тим, як сповниться пророцтво про вогняні кулі Нешвілла. Сповнення є третім і лакмусовим випробуванням, де характер виявляється або як радість, або як сором.

Лінія 457 року до Р. Х. завершується між Рафією та Панієм; завіт сімнадцятого розділу Буття узгоджується з Рафією, а завіт шістнадцятого розділу Матвія узгоджується з Панієм. Від Панія Петро йде на гору, як Авраам ішов до жертвопринесення Ісаака. Гора в лінії Петра узгоджується з горою за часу Авраама.

Дорожній знак Авраама складався з трьох днів. Під час тріумфального входу було послано двох учнів привести ослицю, щоб вона несла Христа; і в лінії Авраама його триденна подорож починається з того, що він обирає двох слуг і ослицю, аби вона несла дрова для принесення Ісаака. Петро у своїй восьми- або шестиденній подорожі до гори відповідає трьом дням Авраама. Петро в Панії перебуває перед горою і перед відв'язуванням ослиці, що знаменує початок входу в Єрусалим, — саме там почалися три дні Авраама. Під час тріумфального входу Христос зупинився на Оливній горі й заплакав над Єрусалимом, тим самим позначивши завершення завітних взаємин між Богом і давнім буквальним Ізраїлем. Гора Петра — перед тріумфальним входом; гора Христа — під час тріумфального входу; а гора Авраама — при завершенні входу.

2026 рік — це рік проміжних виборів, коли двохсотп'ятдесятий рік шостого царства біблійного пророцтва святкує своє славне царювання. Це святкування як пророча середина узгоджується з Антіохом Великим у 207 році до Р. Х., серединою між Рафією та Панієм, що позначає завершення двохсот п'ятдесяти років від 457 року до Р. Х.

Розглядаючи чотири лінії, що складаються з розділів від одинадцятого до двадцять другого, які на цей час були розпечатані, (можливо, існують і інші приклади), ми тепер звертаємося до цих розділів у книзі «Бажання віків». Розділ одинадцятий — «Хрещення», а розділ двадцять другий — «Ув'язнення і смерть Івана». Іван стоїть на початку і в кінці, а розділ сімнадцятий, середній розділ, — «Никодим».

«Никодим прийшов до Господа, думаючи вступити з Ним у розмову, але Ісус оголив основоположні принципи істини. Він сказав Никодиму: тобі потрібне не стільки

теоретичне знання, скільки духовне відродження. Тобі потрібно не задовольнити свою допитливість, а одержати нове серце. Ти мусиш прийняти нове життя згори, перш ніж зможеш оцінити небесне. Поки не відбудеться ця зміна, яка все робить новим, не принесе тобі жодної спасенної користі те, що ти будеш обговорювати зі Мною Мою владу чи Моє служіння. »

«Никодим чув проповідь Івана Хрестителя про покаяння й хрещення та про Того, Хто мав хрестити Духом Святим. Він і сам відчував, що серед юдеїв бракує духовності, що вони великою мірою перебувають під владою фанатизму й світолюбних честолюбних прагнень. Він сподівався на кращий стан речей із приходом Месії. Однак прониклива до глибин серця звістка Хрестителя не привела його до усвідомлення гріха. Він був суворим фарисеєм і пишався своїми добрими ділами. Його широко шанували за його добродетельність і щедрість у підтримці храмового служіння, і він почувався певним Божої прихильності. Його вразила думка про Царство, надто чисте для того, щоб він міг побачити його у своєму теперішньому стані». Бажання віків, 171.

Середина в книзі «Христос — надія світу» знаходиться в особі Никодима, який уособлює останній заклик до адвентизму в лінії запечатання ста сорока чотирьох тисяч. Він уособлює клас тих, хто почув звістку Предтечі Христа, але не усвідомлював свого лаодикійського стану.

«У розмові з Никодимом Ісус розкрив план спасіння і Свою місію для світу. У жодній зі Своїх подальших бесід Він не пояснював так повно, крок за кроком, діло, яке необхідно звершити в серцях усіх, хто має успадкувати Царство Небесне. На самому початку Свого служіння Він відкрив істину членові Синедріону, розумові, що був найбільш сприйнятливим, і поставленому вчителю народу. Але провідники Ізраїлю не прийняли світла. Никодим приховав істину у своєму серці, і протягом трьох років було мало видимого плоду». The Desire of Ages, 176.

Звістка Івана та його хрещення Христа представляли звістку першого ангела про страх Божий. Звістка Івана була лаодикійською звісткою про виправдання вірою, і ця звістка була наділена силою під час хрещення Христа, так само як звістка Джоунса і Ваггонера була звісткою до Лаодикії у 1888 році. Хрещення Христа та 1888 рік були прообразом приходу звістки до Лаодикії на 11 вересня, що закінчується в середині шляху між Рафією та Панієм.

Никодим означає «перемога народу», а виправдання вірою є запечатувальною вісткою, що прийшла разом із вісткою Івана, була наділена силою при хрещенні й визначена в північній зустрічі Никодима з Христом. Розділ двадцять другий описує смерть Івана, яка спричиняє визнання його учнями знамена, що має бути піднесене й притягне всіх людей до Нього. Хрещення було і 9/11, і періодом від 18 липня 2020 року до 31 грудня 2023 року, бо хрещення ілюструє смерть (2020), поховання (три з половиною дні) і воскресіння (31 грудня 2023 року). Потім іде північна зустріч, де перемога народу зображена як народження згори — від сліпоти Лаодикії до зору двадцять-двадцять філадельфійця. Потім діла Христа представлені як піднесення знамена.

Для Авраама діла Христа в лінії Івана узгоджуються з жертвопринесенням Ісака. Для Петра ця лінія закінчується в Кесарії приморській, Caesarea Maritima, о дев'ятій годині, де хрест закликає всіх людей до перемоги виправдання вірою, що є вісткою третього ангела. Вістка третього ангела є вісткою третього горя ісламу, яке прийшло 11 вересня у першій зустрічі Валаама з ослицею ісламу, потім — подвоєння ударів проти буквальної славної землі 7 жовтня 2023 року, а далі — другий удар у Нешвіллі, коли Валаам веде ослицю ісламу через виноградники стародавньої буквальної і сучасної духовної славної землі. Третій удар — це землетрус близького недільного закону. Там приноситься в жертву Ісак, там учні Івана, символ великого натоппу, якому дано білі шати мучеництва, чули й бачили діла прапора. Серединні точки Буття, Євангелія від Матвія і «Бажання віків» визначають запечатання ста сорока чотирьох тисяч і покликання язичників.

Пояснення, дане Христом Никодимові, стосувалося дії вітру, хоч його дія невидима.

«Никодим і далі був у подиві, і Ісус ужив вітер, щоб пояснити Свій зміст: „Вітер віє, де хоче, і голос його чуєш, але не знаєш, звідки приходить і куди йде: так буває з кожним, хто народжений від Духа“.»

«Вітер чути серед віття дерев, коли він шелестить листям і квітами; однак він невидимий, і ніхто не знає, звідки приходить і куди йде. Так само і з дією Святого Духа на серце. Її неможливо пояснити так само, як неможливо пояснити рухи вітру. Людина може бути не в змозі вказати точний час або місце чи простежити всі обставини в процесі навернення; але це не доводить, що вона не навернена. Через дію, таку ж невидиму, як вітер, Христос безперестанку працює над серцем. Потроху, можливо непомітно для того, хто це сприймає, виникають враження, що мають схильність притягувати душу до Христа. Вони можуть бути сприйняті через роздуми про Нього, через читання Писання або через слухання слова з уст живого проповідника. Раптом, коли Дух приходить із більш безпосереднім закликком, душа радо віддає себе Ісусові. Багато хто називає це раптовим наверненням; але це є наслідком тривалого залицяння Духа Божого, — терплячого, довготривалого процесу.

«Хоч вітер сам по собі невидимий, він спричиняє наслідки, які можна бачити й відчувати. Так само дія Духа на душу виявлятиметься в кожному вчинку того, хто відчув Його спасенну силу. Коли Дух Божий оволодіває серцем, Він перетворює життя. Гріховні думки відкидаються, від злих учинків відмовляються; любов, покора і мир заступають гнів, заздрість і ворожнечу. Смуток поступається місцем радості, а обличчя відбиває світло небес. Ніхто не бачить руки, що знімає тягар, і не споглядає світла, яке сходить із горніх осель. Благословення приходить тоді, коли душа через віру віддає себе Богові. Тоді та сила, якої не може побачити жодне людське око, творить нову істоту за образом Божим». The Desire of Ages, 172, 173.

Під час 11 вересня пізній дощ почав накрапати. Під час 11 вересня іслам, представлений як «східний вітер» у біблійному пророцтві, з'явився тоді, коли почалося запечаткування ста сорока чотирьох тисяч. Пізній дощ, який є вісткою, представленою як «золота олива», що сходить через дві золоті труби Захарії, започаткував покликання лаодикійських адвентистів

сьомого дня до покаяння. Вітер Святого Духа почав своє діло — навчати всього написаного й через вістку стародавніх стежок Єремії промовляти до сердець сліпих лаодикійців. Діло Святого Духа, представлене Никодимові, пояснювало докладніше «крок за кроком» «працю, яку необхідно звершити в серцях усіх, хто успадкує Царство Небесне». Цей процес Христос порівняв із дією вітру, і він відбувається в період «східного вітру», що настав 11 вересня. Ісаї також звертається до цього самого періоду в поняттях бурхливого вітру.

Мірою, коли Ти випускаєш її, Ти будеш судитися з нею; Він стримує Свій лютий вітер у день східного вітру. Тому цим буде очищене беззаконня Якова; і ось увесь плід відняття його гріха: коли він зробить усі камені жертовника як крейдянні камені, розбиті на друзки, — гаї та боввани не встоять. Ісаї 27:8, 9.

Усі пророки узгоджуються між собою щодо останніх днів, і «бурхливий вітер» Ісаї — це Іванові вітри чвар, які стримуються під час запечатування ста сорока чотирьох тисяч. Бурхливий вітер Ісаї — це східний вітер, що «стримується» у свідченні Ісаї й утримується в Івановому. Іванові вітри чвар стримуються, доки народ Божий запечатується, а східний вітер Ісаї ототожнюється з періодом, коли «беззаконня Якова» «очищується». Єврейське слово «очищується» означає: за нього звершується викуплення. Запечатування в Івана є тим самим, що й у дев'ятому розділі Єзекіїля, і є тим самим, що й очищення беззаконня Якова. Ангел, який проходить через Єрусалим, ставлячи знак на тих, що зітхають і плачуть, — це ангел, який піднімається зі «сходу».

І після цього я побачив чотирьох ангелів, що стояли на чотирьох кутах землі, стримуючи чотири вітри землі, щоб вітер не віяв ні на землю, ні на море, ні на жодне дерево. І я побачив іншого ангела, що сховався зі сходу, маючи печать Бога Живого; і він голосно закричав до чотирьох ангелів, яким дано було шкодити землі й морю, кажучи: Не шкодьте ні землі, ні морю, ні деревам, доки ми не покладемо печаті на чола рабів Бога нашого. Об'явлення 7:1–3.

Ангел — це Христос, і Він вознісся наприкінці сорока днів навчання учнів віч-на-віч у П'ятидесятницьку пору, і Він возноситься на святі сурми у Левиті двадцять третьому наприкінці тридцяти днів навчання віч-на-віч зі священниками, яких представляє число тридцять.

2026 рік — це проміжні вибори, і вже підтверджено, що ці вибори є пророчими дороговказами. Якби демократи не вкрали вибори 2020 року, Трамп не виконав би загадки Риму. Загадка Риму полягає в тому, що він — восьмий і походить від семи. Ця загадка ототожнює Трампа як представника образу звіра, який завжди постає восьмим, однак є від семи. У сьомому розділі Даниїла три з десяти рогів язичницького Риму мали бути усунуті, щоб малий ріг міг піднятися. Там папський Рим постав як восьмий серед семи інших рогів, однак він вийшов із язичницького Риму, бо мав бути від семи. У восьмому розділі Даниїла Мідо-Перська імперія була представлена двома рогами, потім Греція — одним рогом, який, будучи зламаний, породив чотири роги; отже, перед появою Риму вже є сім рогів, а малий ріг Риму є восьмим. Існують і інші свідчення того факту, що Рим завжди постає восьмим і є від семи, але головною точкою відліку для цієї загадки є сімнадцятий розділ книги

Об'явлення.

І ось розум, що має мудрість. Сім голів — це сім гір, на яких сидить жінка. І сім царів є: п'ятеро впали, один є, а інший ще не прийшов; і коли прийде, має залишатися недовгий час. І звір, що був, і нема його, — він восьмий, і з числа семи, і йде на погибель.

Об'явлення 17:9–11.

Викрадені вибори 2020 року визначили вибори як пророчий дороговказ. Другим свідком цього факту є президент Картер. Рейган був першим із президентів, які ведуть до Трампа як восьмого, що є від семи, оскільки він формує образ Риму. Рейган був першим у ряді восьми президентів від часу кінця у 1989 році. 1989 рік був сповнений у Даниїла одинадцять, вірші з першого по четвертий, і він викладає свідчення про найбагатшого президента. Рейганові передували найгірший на той час президент в історії. Картер залишив посаду, не розв'язавши кризи ісламу. Сорок сім років потому Трамп нині розв'язує проблему, залишену Рейганові демократом Картером. Оскільки перший і альфа, Рейган, був республіканцем, що прообразовував республіканця при завершенні й омега, Трамп також мав успадкувати кризу ісламу, створену попереднім президентом-демократом, який за пророкою необхідністю мав бути найгіршим на той час президентом в історії. Обама, звісно, виконав усі ці пророчі характеристики, і так само Байден. Для того щоб Рейган прообразовував останнього, він також мав прообразовувати не лише восьмого, а й шостого. При цьому Лев із племені Юдиного мав контролювати вибори, щоб забезпечити послідовність невдалих президентств, які передували Трампові в обох випадках. Вибори є пророчим дороговказом, а 2026 рік є проміжними виборами для президента, який є восьмим, що є від семи.

Двохсот'ятдесятирічна лінія Сполучених Штатів Америки почалася 1776 року й завершується 2026 року. Двохсот'ятдесятирічна лінія від 457 року до Р. Х. завершилася 207 року до Р. Х., між одинадцятим і п'ятнадцятим віршами, між битвами при Рафії та Панії. Рафія пророчо узгоджується із завітом обрізання з сімнадцятого розділу Буття, а Паній пророчо узгоджується із завітом ста сорока чотирьох тисяч із шістнадцятого розділу Матвія. 2026 рік узгоджується з 207 роком до Р. Х., між одинадцятим і п'ятнадцятим віршами — між Рафією та Панієм, що також є проміжком між Божим першим завітом з вибраним народом і Божим останнім завітом з вибраним народом.

Двісті п'ятдесятирічні лінії, що закінчуються в середині 207 року до н. е. і 2026 року, узгоджуються з двісті п'ятдесятирічною лінією переслідування, яка почалася, коли місто Рим згоріло в 64 році. Відтоді протягом семи років дивний чоловік звіщав мешканцям Єрусалима застереження про майбутнє знищення. Коли ж настав сімдесятий рік і Єрусалим був зруйнований, Божа церква була розсіяна, і вони поширили Євангеліє по всьому світові. У той самий час, коли церква Ефесу звіщала п'ятидесятиницьку звістку про воскресіння, почалося переслідування, представлене церквою Смирни, бо ці дві церкви з пророкою необхідності певний час мали йти паралельно. Павло був провідником пророкої церкви Ефесу, проте він писав про обидві історії.

Переслідування, страждання, що спіткали мене в Антіохії, в Іконії, в Лістрі; які гоніння я переніс; та від усіх їх Господь визволив мене. Та й усі, що хочуть жити побожно в Христі Ісусі, будуть переслідувані. 2 Тимофію 3:11, 12.

А. Т. Джоунс визначає двохсотп'ятдесятирічний період, що починається 64 року і закінчується Міланським едиктом 313 року. Упродовж цих років переслідування Божого народу здійснював язичницький Рим, але вістка до церкви в Смирні виокремлювала десять днів, які означають найтяжче переслідування за весь той період.

Не бійся нічого з того, що маєш терпіти: ось, диявол вкине декого з вас до в'язниці, щоб ви були випробувані; і матимете скорботу десять днів. Будь вірний аж до смерті, і Я дам тобі вінець життя. Об'явлення 2:10.

Той період гонінь, представлений імператором Діоклетіаном, тривав десять років, починаючись 303 року й закінчуючись 313 року, коли правив імператор Костянтин Великий, як він правитиме і під час першого недільного закону 321 року, і коли він поділив Рим на схід і захід у 330 році. 313 рік був пророко позначений дипломатичним шлюбом у Мілані, коли імператор Костянтин (правитель Заходу) влаштував шлюб своєї зведеної сестри, Флавії Юлії Констанції, з Ліцинієм, імператором, який контролював східну (або ту, що невдовзі мала стати східною) частину Римської імперії. Цей шлюб був символічно завершений, коли Костянтин поділив царство на схід і захід у 330 році.

Двісті п'ятдесятирічний період Нерона починається із семирічного періоду, який починається і закінчується облогою, що є прообразом кінця світу. Наприкінці цього періоду були окремо виражені десять років гоніння. Цей період почався за часу Ефесу, потім охопив історію Смирни аж до Константинової церкви компромісу, коли в 313 році настала церква Пергаму.

Ті сімнадцять років від 313 до 330 знаходять свій відповідник в історії Рафії та Паніуму, де битву 217 року до Р. Х. і битву 200 року до Р. Х. розділяють сімнадцять років. У битві при Рафії Птолемей здобув перемогу, але до часу битви при Паніумі його вже не було серед живих. Проте він царював сімнадцять років — від 221 року до Р. Х. до 204 року до Р. Х. Три лінії по 250 років, пов'язані між собою трьома сімнадцятками, примушують розглянути, що 313 узгоджується з 2026.

313 рік став виразним переходом від переслідування до компромісу, тим самим позначаючи 313 рік як символ певної зміни пророчого характеру, прообразом якої була зміна від Смирни до Пергаму. Перший крок був представлений дипломатичним шлюбом, що завершився розлученням через сімнадцять років. Другим кроком був перший недільний закон. Натхнення повідомляє нам, що недільному законіві передуює поступовий, крок за кроком, процес, який включає недільні закони, що передують недільному законіві, визначеному як примушування вас дотримуватися неділі, а також переслідування вас за дотримання Божої суботи сьомого дня.

«Якщо читач бажає зрозуміти, які сили буде задіяно в конфлікті, що незабаром настане, йому достатньо простежити свідчення про ті засоби, які Рим застосовував задля тієї самої мети в минулі віки. Якщо він хоче знати, як папісти й протестанти, об'єднавшись, поводитимуться з тими, хто відкидає їхні догмати, нехай подивиться на той дух, який Рим виявляв щодо суботи та її захисників.»

«Царські едикти, загальні собори та церковні постанови, підтримувані світською владою, були тими сходинками, якими язичницьке свято досягло почесного становища в християнському світі. Першим публічним заходом, що запроваджував дотримання неділі, був закон, виданий Костянтином. (A.D. 321.) Цей едикт вимагав, щоб міські жителі відпочивали в “поважний день сонця”, але дозволяв сільським мешканцям і далі займатися своїми сільськогосподарськими працями. Хоч за своєю суттю це був язичницький закон, імператор запровадив його до виконання після свого номінального прийняття християнства». *The Great Controversy, 573, 574.*

Міланський едикт 313 року був тим «царським указом», за яким «загальні собори та церковні постанови, підтримувані світською владою, були наступними кроками». Це були послідовні кроки, що привели до першого недільного закону в 321 році. Одним із цих кроків є «церковні постанови», такі як дотримання неділі, «підтримувані світською владою». Період 1888 року виявляє низку недільних законопроектів, внесених до Сенату сенатором Блером, які так і не були ухвалені, але в тій самій історії кілька штатів ухвалювали недільні закони, примусово забезпечувані на рівні штатів. Ці два свідки визначають 313 рік як дороговказ, де «царські укази», такі як виконавчий наказ, позначали б перехід у історії звіра із землі, якому судилося заговорити, як дракон.

Коли Сполучені Штати заговорять, як дракон, вони завершують свій шлях як шосте царство біблійного пророцтва, і роблять це, говорячи так само, як і на початку свого панування як шостого царства. У 1798 році Сполучені Штати ухвалили Закони про чужинців і підбурювання, які були прообразом недільного закону. Закони про чужинців і підбурювання 1798 року були третім із трьох кроків, що почалися 1776 року Декларацією незалежності, за якою у 1789 році пішла Конституція. Ці три кроки відповідають 313, 321 і 330.

1776, 1789 і 1798 були діями, які визначаються як промовляння, бо Натхнення повідомляє нам, що «промовляння нації є дією її законодавчої та судової влади». 313, 321 і 330 — усі є віхами, пов'язаними з Костянтином Великим. Завершення історії стародавнього буквального Ізраїлю, як північного, так і південного царств, символізується як розлучення, і саме це представлено 330 роком. Розлучення між сходом і заходом у шлюбі, що розпочався сімнадцять років раніше, у шлюбі Міланського едикту. За недільного закону Сполучені Штати наповнять чашу свого випробувального часу, і з погляду свого пророчого призначення будуть розлучені з Богом, як це прообразно представлено землею, що тече молоком і медом, для стародавнього Ізраїлю. Натхнення говорить, що за національним відступництвом іде національна загибель. Це відбувається тоді, коли Бог розлучається зі славною землею, як це представлено 330 роком. Від шлюбу 313 року до першого в низці послідовно посилюваних недільних законів у 321 році й до розлучення 330 року. 1776

відповідає 313, 1789 відповідає 321, а 1798 відповідає 330.

330 також є сповненням 360 років від битви при Акції у 31 році до н. е. Акцій був третьою перешкодою Риму і, таким чином, є прообразом недільного закону, коли сучасний Рим долає свою другу і третю перешкоди. На дороговказі 330 битва при Панії поєднується з битвою при Акції. Битва при Рафії у 217 році до н. е. узгоджується з українською війною у 2014 році; далі, у 2015 році Трамп розпочав свою першу президентську кампанію; у 2020 році обидва роги земного звіра були вбиті; у 2023 році вони обидва воскресли. У 2024 році розпочалося випробування основ, а у 2025 році пророчий союз восьмого президента та його папського відповідника був позначений їхніми взаємними інавгураціями.

Ми продовжимо розгляд цих питань у наступній статті.